

det måtte Kammaren för sin del besluta att hos Kongl. Maj:t anhålla att, vid pröfning, jemlikt Kongl. förordningen den 20 April 1883, af ansökning om tillstånd att anlägga telefonledningar, Kongl. Maj:t täcktes ej allenast fästa hufvudsakligt afseende på fördelarne deraf att, på billiga villkor, denna nyttiga uppfinning vinner så vidsträckt tillämpning som möjligt, utan äfven tillåta att, der omständigheterna sådant påkalla och lagligt hinder ej möter, bestämmelserna i Kongl. förordningen den 14 April 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof varda äfven på telefonledning tillämpade.

Stockholm den 13 April 1886.

På Utskottets vägnar:

WILHELM ROOS.

N:o 14.

Ank. till Riksdagens Kansli den 15 April 1886, kl. 2 e. m.

*Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3,
i fråga om nedsättning af telegramporot.*

Med anledning af en inom Andra Kammaren väckt motion hade samma Kammaras Andra Tillfälliga Utskott, i Utlåtande N:o 15, hemställt, det Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att

Kongl. Maj:t ville taga i öfvervägande lämpligheten af införande af ordtariff för den inländska telegramvexlingen samt, i sammanhang dermed, vidtaga den nedsättning i ordberäkning för och taxering af enkelt telegram, som, med hänsyn till så väl den korresponderande allmänhetens bästa som telegrafverkets finansiella ställning, Kongl. Maj:t kan finna skälig; hvilken framställning blifvit af Andra Kammaren bifallen; hvarefter ärendet blifvit, för vidare handläggning, öfverlemnadt till Första Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 1.

I särskildt Utlåtande N:o 2, rörande villkoren för enskilda telefonliniers anläggande, har denna dag Utskottet haft tillfälle fästa uppmärksamheten å vigten deraf, att telegrafverket beredes de tillgångar, som äro nödvändiga för att detsamma må kunna obehindradt utöfva sin allmännyttiga verksamhet i all den utsträckning, som af omständigheterna påkallas.

Såsom känt är, hafva, åtminstone under den senare tiden, telegrafverkets inkomster icke med något anmärkningsvärdt belopp öfverstigit dess utgifter.

Om, sådant oaktadt, en nedsättning i det inrikes telegramportot ansetts böra ifrågasättas, har sådant naturligtvis haft sin grund i antagandet att billigare portosatser skulle framkalla en betydlig tillökning i telegrammens antal; till stöd för hvilket antagande åberopats icke allenast den erfarenhet, som vunnits rörande verkningarne af nedsättningar i postportot, utan äfven den omständigheten, att sedan i England telegramafgiften — hvilken förut utgjorde 90 öre (1 shilling) för 20 ord jemte fri adress — blifvit under senare hälften af nästlidna år nedsatt till 45 öre (6 pence) för telegram om 12 ord, med tillägg af $3\frac{3}{4}$ öre ($\frac{1}{2}$ penny) för hvart öferskjutande ord, hade telegrafkorrespondensen ökats med icke mindre än 60 procent.

Utan tvifvel ligger en billighet deri att, med fastställande af ett grundporto för hvart särskildt telegram, i de fall då i telegram förekommer större antal ord än som i enkelt telegram må inrymmas, för hvart öferskjutande ord uppbäres en efter portot för enkelt telegram lämpad afgift.

Derest, såsom Andra Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 2 ifråga-ställt, grundportot för enkelt telegram, innehållande högst tio ord, blefve 50 öre, och tilläggsafgiften för hvart öferskjutande ord blefve 5 öre, så att telegram om femton ord, därför nu portot utgör 1 krona, komme att betalas med 75 öre, som i det närmaste motsvarar 1 franc 5 centimer, skulle dock, i ett stort antal fall, befodringsafgiften för inrikes tele-

gram komma att i Sverige utgå med större belopp, än hvad fallet är i andra länder.

Enligt hvad Utskottet haft tillfälle inhemta, utgår nemligen, för befordran från en till annan inrikes ort af ett femton ords telegram, afgiften

i Portugal och i Italien med belopp, som i franskt mynt motsvarar	fr. 1,00,
i England » » » » » » » »	» 0,77,5,
i Frankrike » » » » » » » »	» 0,75,
i Schweiz och i Danmark » » » » » » » »	» 0,70,
i Nederländerna » » » » » » » »	» 0,60,
i Belgien » » » » » » » »	» 0,50.

Anställes jämförelse mellan förestående portosatser och den afgift — 1 krona, motsvarande ungefär 1 franc 40 centimer — som för närvarande inom vårt land uppbäres för femton ords telegram, så ställer sig förhållandet ännu mindre förmånligt för de svenska telegraf-korrespondenterne.

Vid en sådan sammanställning visar sig äfven det *tyska* telegraf-portot, som för femton ord utgör omkring 1 franc 19 centimer, icke obetydligt understiga det svenska inrikes telegrafportot.

Hvad angår en del här ofvan ej omförmälda länder, uppgå till väsentligen högre belopp de portosatser, som uppbäras i *Österrike-Ungern, Spanien, Turkiet och Ryssland*, bland hvilka riken det sistnämnda ännu bibehåller taxeringen efter zoner.

I det af Andra Kammaren den 24 nästlidne Mars godkända utskottsbetänkande rörande detta ämne har blifvit antaget, att utgifterna för den tillökning i de större stationernas apparater och tjenstepersonal, som kunde komma att påkallas af en till följd af portonedsättningen växande telegramvexling, komme att betäckas af portot för det ökade telegramantalet.

Så vanskelig än i allmänhet hvarje sannolikhetsberäkning i dylika ämnen måste vara, anser dock Utskottet full anledning förefinnas antaga att, derest ock å de större stationerna, till följd af portoreformen, tillökningen i utgift, åtminstone till en början, blefve större än den i inkomst, en ersättning äfven härför skall erhållas i en växande trafik jemväl vid de mindre stationerna. Och att en till och med betydlig tillökning i denna trafik hvarken skall påkalla användande af större antal apparater eller anställande af ökad personal, lärers få anses tillräckligt framgå af den omständigheten att, enligt en af telegrafstyrelsen för ett af de senast förflutna åren afgifven berättelse, bland telegrafverkets 169 stationer voro

9, vid hvilka i medeltal hvar dag icke handlades mer än 2 telegram, afgående eller ankommande,

22 andra stationer, vid hvilka dagliga telegramantalet ej uppgick till mer än 3,

16 andra stationer, vid hvilka dagliga telegramantalet ej uppgick till mer än 4,

17 andra stationer, vid hvilka dagliga telegramantalet ej uppgick till mer än 5,

och, tillsamman med förenämnda telegrafstationer,

104 stationer, hvilkas telegramantal för dagen i medeltal uppgick till högst 10.

Då ett taxeringssätt, i väsentlig mån likartadt med det som nu blifvit föreslaget, redan tillämpas på Sveriges telegramvexling med utlandet, och då — såsom äfven i Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts betänkande blifvit anmärkt — en nedsättning i det inländska telegramportot synes behöflig, om telegrafan skall kunna med framgång upptaga konkurrensen med telefonen, anser sig Utskottet böra hemställa att, med biträdande af det beslut Andra Kammaren i ämnet fattat,

Första Kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen skall i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det ville Kongl. Maj:t taga i öfvervägande lämpligheten af införandet af ordtariff för den inländska telegramvexlingen samt, i sammanhang dermed, vidtaga den nedsättning i ordberäkning för och taxering af enkelt telegram, som, med hänsyn till så väl den korresponderande allmänhetens bästa som telegramverkets finansiella ställning, Kongl. Maj:t kan finna skäligh.

Stockholm den 13 April 1886.

På Utskottets vägnar:

WILHELM ROOS.
